

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2016. július 7.*

„Előzetes döntéshozatal — Jogszabályok közelítése — 2004/48/EK irányelv — A szellemi tulajdonjogok érvényesítése — Az olyan közvetítő fogalma, akinek a szolgáltatásait szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszik igénybe — Egy vásárcsarnok árusítóhelyeket albérletbe adó bérlője — E bérlővel szemben eltiltó intézkedések elrendelésének lehetősége — 11. cikk”

A C-494/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság, Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2015. szeptember 21-én érkezett, 2015. augusztus 25-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Tommy Hilfiger Licensing LLC**,

az **Urban Trends Trading BV**,

a **Rado Uhren AG**,

a **Facton Kft.**,

a **Lacoste SA**,

a **Burberry Ltd**

és

a **Delta Center a.s.**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), C. Toader, A. Rosas, A. Prechal és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: cseh.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Tommy Hilfiger Licensing LLC, az Urban Trends Trading BV, a Rado Uhren AG, a Facton Kft., a Lacoste SA és a Burberry Ltd képviselőjében L. Neustupná advokátka,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőjében D. Colas és D. Segoin, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében F. Wilman és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 11. cikkének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az egyrészt a Tommy Hilfiger Licensing LLC, az Urban Trends Trading BV, a Rado Uhren AG, a Facton Kft., a Lacoste SA és a Burberry Ltd, másrészt a Delta Center a.s. között – az alapügy felperesei által a Delta Centerrel szemben szellemi tulajdonjogaik érvényesítése érdekében kezdeményezett eltiltó intézkedések – tárgyában folyó peres eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2004/48 irányelv (10) és (23) preambulumbekzdése kimondja:

„(10) Ezen irányelv célja a [tagállami] jogszabályok egymáshoz való közelítése egy magas, egyenértékű és egységes védelmi szint belső piacon belüli biztosítása érdekében.

[...]

(23) [...] a jogosultak számára lehetővé kell tenni, hogy a jogsértéstől való eltiltást kérelmezzenek olyan közvetítő személyek ellen, akinek szolgáltatásait harmadik személy veszi igénybe a jogosult szellemi tulajdonjogának megsértése érdekében. Az ilyen határozatokra vonatkozó feltételekre és eljárásokra a tagállamok joga kell, hogy vonatkozzon továbbra is. Ami a szerzői jogi és szomszédos jogi jogsértéseket illeti, a[z információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i] 2001/29/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 2001, L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.)] már biztosít átfogó harmonizációt. A 2001/29/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdését ennél fogva ez az irányelv nem érintheti.”

- 4 A 2004/48 irányelvnek az irányelv hatályát meghatározó 2. cikke az (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A[z uniós] vagy tagállami jogszabályokban esetlegesen foglalt eszközök sérelme nélkül – amennyiben azok kedvezőbbek a jogosultak számára – az ebben az irányelvben foglalt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat [...] alkalmazni kell a[z uniós] jogban és/vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén.”

- 5 A 2004/48 irányelv „Intézkedések, eljárások és jogorvoslatok” című II. fejezete hat szakaszból áll, amelyek közül az „Általános rendelkezések” című 1. szakaszban található többek között a 3. cikk, amely az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A tagállamok rendelkeznek azon intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról, amelyek az ezen irányelv által szabályozott szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek. Ezen intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak méltányosnak és igazságosnak kell lenniük, [...] nem lehetnek indokolatlanul bonyolultak és költségesek, [továbbá] nem eredményezhetnek észszerűtlen határidőket és indokolatlan késedelmet.

(2) Ezeknek az intézkedéseknek, eljárásoknak és jogorvoslatoknak [...] hatásosnak, arányosnak és elrettentőnek kell lenniük, és úgy kell őket alkalmazni, hogy a jogszerű kereskedelemnek ne állítsanak korlátokat [...].”

- 6 A 2004/48 irányelv II. fejezete 5. szakaszának címe „Érdemi határozaton alapuló intézkedések”. E szakasz a 10–12. cikkből áll, amelyek címe egyenként „Kiegészítő intézkedések”, „Bíróság által elrendelt eltiltó határozatok” és „Alternatív intézkedések”.

- 7 A 2004/48 irányelv 11. cikke értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben bírósági határozat szellemi tulajdonjog megsértését állapítja meg, a bíróságok a jogsértőt eltiltó határozattal további jogsértéstől eltiltsák [helyesen: eltilthassák]. Amennyiben a tagállam joga így rendelkezik, az eltiltó határozat be nem tartása esetén indokolt esetben pénzbírságot vehetnek ki a teljesítés kikényszerítése érdekében. A tagállamok emellett biztosítják, hogy a jogsértő magatartástól való eltiltást a jogosultak kérelmezhessek olyan közvetítők ellen, akiknek a szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, a 2001/29/EK irányelv 8. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül.”

- 8 A 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessek az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.”

A cseh jog

- 9 A Bíróság elé terjesztett ügyiratokból az derül ki, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkét a zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví (a szellemi tulajdonjogok védelméről szóló 221/2006. sz. törvény; a továbbiakban: 221/2006. sz. törvény) 4. §-a ültette át a cseh jogba.

- 10 A 221/2006. sz. törvény 4. §-ának (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Az [ipari] tulajdonjogok megsértése esetén a [sértett] személy kérheti a bíróságot, hogy kötelezze a bitorlót a jogsértő vagy a jogot veszélyeztető tevékenység [abbahagyására], és hogy szüntesse meg a jogsértés vagy a jog veszélyeztetésének következményeit [...].”

- 11 Ugyanezen § (3) bekezdése értelmében a sértett személyek kérhetik a bíróságtól intézkedések elrendelését is, „bármely olyan személlyel szemben, akiknek az eszközeit vagy szolgáltatásait valamely harmadik személy a szellemi tulajdonjogok megsértésére használta”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 A Delta Center nevű társaság az úgynevezett „Pražská tržnice” piacterület (prágai vásárcsarnok) bérlője. E társaság kereskedők részére albérletbe adja az e piacterületen található különböző árusítóhelyeket. A kereskedőkkel kötött bérleti szerződések ez utóbbiak kötelezettségévé teszik a tevékenységükre vonatkozó szabályozás betartását. Ezenfelül, a „kereskedőknek szóló figyelmeztetés” szöveggel egy cseh és vietnami nyelven megfogalmazott brosúrát is a rendelkezésükre bocsátanak. E brosúra nyomtatékosan felhívja a figyelmet arra, hogy a hamisítványok árusítása tilos, és az árusítóhelyre vonatkozó bérleti szerződés felmondását eredményezheti.
- 13 Az alapügy felperesei márkás termékek gyártói és forgalmazói. Miután tudomásukra jutott, hogy e prágai vásárcsarnokban termékeik hamisítványainak árusítása folyik, a Městský soud v Praze (prágai fellebbviteli bíróság) fordultak, többek között azt kérve e bíróságtól, hogy a Delta Centerrel szemben rendelje el a következőket:
- tartózkodjon az említett vásárcsarnok területéhez tartozó helyiségek területei vagy elárusítóhelyei bérleti szerződéseinek olyan személyekkel való megkötésétől vagy meghosszabbításától, akik valamely bíróság vagy közigazgatási szerv jogerős határozata szerint megsértették vagy veszélyeztették a kérelemben meghatározott védjegyjogokat;
  - tartózkodjon az ilyen szerződések megkötésétől vagy meghosszabbításától, amennyiben azokban nem szerepel olyan kötelezettség, hogy a kereskedőnek tartózkodnia kell a felperesek szellemi tulajdonjogainak megsértésétől, illetve, amennyiben azokban nem szerepel az a kikötés, hogy a Delta Center e jogok megsértése vagy veszélyeztetése esetén felmondhatja a szerződést; és
  - a felperesek által meghatározott feltételek szerint kérjen írásban bocsánatot, és saját költségén tegyen közzé közleményt a *Hospodářské noviny* című napilapban.
- 14 2012. február 28-i ítéletével a Městský soud v Praze (prágai fellebbviteli bíróság) elutasította e kötelezésre irányuló kérelmeket. Miután úgy ítélte meg, hogy a Delta Center a 221/2006. sz. törvény 4. §-ának (3) bekezdése értelmében véve „olyan személy, akinek az eszközeit vagy szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjogok megsértésére használja”, úgy vélte, hogy nem állt fenn a felperesek szellemi tulajdonjogainak megsértése vagy veszélyeztetése esete, mivel a vásárlók számára egyértelmű volt, hogy a szóban forgó termékek hamisítványok, tehát azokat nem a felperesek gyártják, illetve forgalmazzák.
- 15 A felperesek ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtottak be a Vrchní soud v Praze (prágai regionális főbíróság).
- 16 2012. december 5-i ítéletében e bíróság, eltérő okok miatt, mint az elsőként eljáró bíróság, helybenhagyta a kötelezésre irányuló kérelmeket elutasító ítéletet. E bíróság szerint a 221/2006. sz. törvény 4. §-ának (3) bekezdésében szereplő „eszközeit vagy szolgáltatásait valamely harmadik személy [...] jogok megsértésére használja” fordulat, valamint a 2004/48 irányelv 11. cikkében szereplő „[...] szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe” szövegrész tág értelmezése olyan abszurd helyzeteket eredményezne, hogy ha például egy adott kereskedőnek villamos áramot szolgáltatnának, vagy kereskedelmi engedélyt adnának ki számára, már az is a szellemi tulajdonjogok megsértésének lehetővé tételének eszközét képezhetné.
- 17 A felperesek ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordultak a Nejvyšší soudhoz (legfelsőbb bíróság).

- 18 Ez utóbbi bíróság megjegyzi, hogy a 221/2006. sz. törvény 4. §-a (3) bekezdésének szövege megfelel a 2004/48 irányelv 11. cikke harmadik mondata szövegének, és emlékeztet rá, hogy az irányelvet átültető nemzeti szabályozást – amennyire csak lehetséges – annak szövegére és céljára figyelemmel kell értelmezni.
- 19 Miután ennek következtében úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő ügyet a 2004/48 irányelv 11. cikke harmadik mondatának a Bíróság által a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletben (C-324/09, EU:C:2011:474) adott értelmezését figyelembe véve kell elbírálni, a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) mindazonáltal megállapítja, hogy az említett értelmezés alapját képező ügy szellemi tulajdonjogoknak egy online piacon történt megsértésével volt kapcsolatos. Szerinte felmerül a kérdés, hogy olyan esetben is az említett értelmezést kell-e alkalmazni, amikor a szellemi tulajdonjogok megsértésére egy valóságban is létező piacon kerül sor.
- 20 E körülmények alapján a Nejvyšší soud (legfelsőbb bíróság) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Az a piaci helyiségbérlettel rendelkező személy, aki standokat és olyan elárúsítóhelyeket kínál, amelyeken egyéni vállalkozó kereskedők saját használatukra standokat helyezhetnek el, a 2004/48 irányelv 11. cikke értelmében vett olyan közvetítőnek minősül-e, akinek szolgáltatásait harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértésére veszi igénybe?
- 2) Lehetséges-e azon piaci helyiségbérlettel rendelkező személlyel szemben, aki standokat és olyan elárúsítóhelyeket kínál, amelyeken egyéni vállalkozó kereskedők saját használatukra standokat helyezhetnek el, a 2004/48 irányelv 11. cikkében említett intézkedéseket elrendelni, ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyeket a Bíróság a [2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletében (C-324/09, EU:C:2011:474)] az online piac üzemeltetőivel szemben alkalmazható intézkedésekkel kapcsolatban megfogalmazott?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 21 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell-e értelmezni, hogy az olyan „közvetítő” fogalmába, „akinek szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe”, beletartozik-e ezen rendelkezés értelmében egy vásárcsarnok olyan bérelője is, aki az e vásárcsarnok területén található különféle árusítóhelyeket ad albérletbe olyan kereskedőknek, akik közül egyesek az árusítóhelyeket márkás termékek hamisítványainak értékesítésére használják.
- 22 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondata, akárcsak a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése, amelyre visszautal, megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy az olyan közvetítőt, akinek szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe, kötelezni lehessen – a tényállás alapján esetlegesen megállapítható saját felelősségétől függetlenül – olyan intézkedések meghozatalára, amelyek e jogsértés megszüntetésére, valamint az újabb jogsértések megelőzésére irányulnak (lásd ebben az értelemben többek között: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 127–134. pont; 2011. november 24-i Scarlet Extended ítélet, C-70/10, EU:C:2011:771, 30. és 31. pont).

- 23 Ahhoz, hogy valamely gazdasági szereplő az e rendelkezések értelmében vett közvetítőnek minősüljön, bizonyítani kell, hogy olyan szolgáltatást nyújt, amelyet harmadik személy vagy harmadik személyek szellemi tulajdonjogok megsértésére tudnak felhasználni, anélkül, hogy ehhez szükséges lenne az, hogy konkrét kapcsolatban álljon e személlyel vagy személyekkel (lásd ebben az értelemben: 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 32. és 35. pont).
- 24 Az ilyen minősítés nincs alárendelve annak a feltételnek sem, hogy az említett gazdasági szereplő olyan szolgáltatást kell, hogy nyújtson, amely eltér attól a szolgáltatástól, amelyet a harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértése céljából vesz igénybe.
- 25 Ily módon, az elektronikus kereskedelem területén a Bíróság kimondta, hogy az olyan hozzáférést nyújtó szolgáltató, amely csupán internet-hozzáférést biztosít, anélkül, hogy más szolgáltatásokat is kínálna vagy azokat ellenőrizné, olyan szolgáltatást nyújt, amely alkalmas arra, hogy azt harmadik személy szellemi tulajdonjogok megsértése céljából vegye igénybe, és őt „közvetítőnek” kell minősíteni (lásd ebben az értelemben: 2009. február 19-i LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten végzés, C-557/07, EU:C:2009:107, 43. pont; 2014. március 27-i UPC Telekabel Wien ítélet, C-314/12, EU:C:2014:192, 32. pont).
- 26 A jelen esetben nem vitás, hogy a Delta Center a „Pražská tržnice” vásárcsarnok bérlője, és olyan gazdasági tevékenységet végez, amely abból áll, hogy az e vásárcsarnok területén található árusítóhelyeket ad albérletbe. Az ilyen jövedelmet eredményező tevékenység szolgáltatásnyújtásnak minősül.
- 27 Az sem vitás, hogy azon kereskedők közül, akiknek a részére a Delta Center ezen árusítóhelyeket albérletbe adja, néhányan e helyeket arra használják, hogy az említett vásárcsarnok látogatói számára márkás termékek hamisítványait kínálják eladásra.
- 28 Anélkül, hogy szükséges lenne meghatározni, hogy más szolgáltatásnyújtók – mint például az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban példaként említett, a jogsértők számára áramot szolgáltató szolgáltatásnyújtók – is a 2004/48 irányelv 11. cikke harmadik mondatának hatálya alá tartoznak-e, mindenesetre azt kell megállapítani, hogy az olyan gazdasági szereplőt, aki harmadik személyeknek olyan szolgáltatást nyújt, ami abból áll, hogy a részükre piaci árusítóhelyeket ad albérletbe, amelynek köszönhetően azok e helyhez hozzáférnek, és ott márkás termékek hamisítványait kínálják eladásra, az említett rendelkezés értelmében olyan „közvetítőnek” kell minősíteni, „akinek szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe”.
- 29 Annak a körülménynek, hogy az árusítóhelyek rendelkezésre bocsátása egy online piacon vagy pedig egy olyan, a valóságban is létező piacon történik, mint egy vásárcsarnok, e tekintetben nincs jelentősége. A 2004/48 irányelvből ugyanis nem következik, hogy annak a tárgyi hatálya az elektronikus kereskedelemre korlátozódna. Egyébiránt, az ezen irányelv (10) preambulumbekzdésében említett, magas, egyenértékű és egységes védelmi szint belső piacon belüli biztosítására irányuló cél lényegesen meggyengülne, ha az olyan szolgáltatóval szemben, aki harmadik felek részére az alapügy tárgyát képezőkhöz hasonló, a valóságban is létező árusítóhelyeket kínál, amelyeken e harmadik felek márkás termékek hamisítványait kínálják eladásra, nem lehetne az említett irányelv 11. cikke harmadik mondatában szereplő eltiltó intézkedéseket elrendelni.
- 30 Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell értelmezni, hogy az olyan „közvetítő” fogalmába, „akinek szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe”, e rendelkezés értelmében beletartozik egy vásárcsarnok olyan bérlője is, aki az e vásárcsarnok területén található különféle árusítóhelyeket ad albérletbe olyan kereskedőknek, akik közül egyesek az árusítóhelyeiket márkás termékek hamisítványainak értékesítésére használják.

A második kérdésről

- 31 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell-e értelmezni, hogy azok a feltételek, amelyeknek az e rendelkezés értelmében vett, olyan közvetítővel szemben elrendelt eltiltó intézkedés alárendelhető, aki egy vásárcsarnok árusítóhelyeinek albérletbe adásából álló szolgáltatást nyújt, megegyeznek azoknak az eltiltó intézkedéseknek a feltételeivel, amelyeket egy online piac üzemeltetőjével szemben a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletben (C-324/09, EU:C:2011:474) a Bíróság által megállapítottak szerint el lehet rendelni.
- 32 Ezen ítélet 135. pontjában a Bíróság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy amint az a 2004/48 irányelv (23) preambulumbekzdéséből következik, a tagállamok által az említett irányelv 11. cikkének harmadik mondata alapján szabályozható eltiltó határozatok részletes szabályaira, így a teljesítendő feltételekkel és a követendő eljárással kapcsolatos szabályokra a tagállamok jogát kell alkalmazni.
- 33 A Bíróság ezt követően pontosította, hogy a nemzeti jog e szabályait úgy kell kialakítani, hogy azok lehetővé tegyék a 2004/48 irányelv célkitűzéseinek elérését. Ennek érdekében, a 2004/48 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésének megfelelően az érintett intézkedéseknek hatásosaknak és elrettentőknek kell lenniük (2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 136. pont).
- 34 Végezetül a Bíróság kimondta, hogy az intézkedéseknek méltányosaknak és arányosaknak kell lenniük. Következésképpen azok nem lehetnek túlságosan költségesek, és nem képezhetik akadályát a jogszerű kereskedelemnek. Ezenfelül a közvetítőtől nem várható el, hogy általános és állandó jellegű felügyeletet gyakoroljon ügyfelei felett. Ugyanakkor a közvetítő kötelezhető olyan intézkedések megtételére, amelyek hozzájárulnak az ugyanazon kereskedő által elkövetetthez hasonló, újabb jogsértések megakadályozásához (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 138–141. pont).
- 35 A Bíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondata értelmében vett eltiltó intézkedések csak akkor rendelhetők el, ha biztosítják a megfelelő egyensúlyt a szellemi tulajdon védelme és a jogszerű kereskedelem akadálymentessége között (lásd ebben az értelemben: 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 143. pont).
- 36 Bár nem vitás, hogy a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474) alapját képező ügyben a Bíróságot egy online piacon működő közvetítővel szemben elrendelhető eltiltó intézkedések kapcsán kérték fel a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatának értelmezésére, a Bíróság az ezen irányelv 3. cikkében foglalt általános rendelkezésekre figyelemmel értelmezte e cikket, anélkül, hogy különösebb figyelmet tulajdonított volna a szóban forgó piac jellegének. Az említett 3. cikkből egyébként nem következik, hogy annak hatálya kizárólag az online piacokon felmerülő esetekre korlátozódna. Végeredményben, magának a 3. cikknek a szövegéből is az derül ki, hogy az az irányelvben említett valamennyi intézkedésre alkalmazandó, ideértve az irányelv 11. cikke harmadik mondatában említett intézkedéseket is.
- 37 Ennélfogva a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell értelmezni, hogy azok a feltételek, amelyeknek az e rendelkezés értelmében vett, olyan közvetítővel szemben elrendelt eltiltó intézkedés alárendelhető, aki egy vásárcsarnok árusítóhelyeinek albérletbe adásából álló szolgáltatást nyújt, megegyeznek azoknak az eltiltó intézkedéseknek a feltételeivel, amelyeket egy online piac üzemeltetőjével szemben a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletben (C-324/09, EU:C:2011:474) a Bíróság által megállapítottak szerint el lehet rendelni.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell értelmezni, hogy az olyan „közvetítő” fogalmába, „akinek szolgáltatásait valamely harmadik személy szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe”, e rendelkezés értelmében beletartozik egy vásárcsarnok olyan bérlője is, aki az e vásárcsarnok területén található különféle árusítók helyeket ad albérletbe olyan kereskedőknek, akik közül egyesek az árusítók helyeiket márkás termékek hamisítványainak értékesítésére használják.**
- 2) **A 2004/48 irányelv 11. cikkének harmadik mondatát úgy kell értelmezni, hogy azok a feltételek, amelyeknek az e rendelkezés értelmében vett, olyan közvetítővel szemben elrendelt eltiltó intézkedés alárendelhető, aki egy vásárcsarnok árusítók helyeinek albérletbe adásából álló szolgáltatást nyújt, megegyeznek azoknak az eltiltó intézkedéseknek a feltételeivel, amelyeket egy online piac üzemeltetőjével szemben a 2011. július 12-i L'Oréal és társai ítéletben (C-324/09, EU:C:2011:474) a Bíróság által megállapítottak szerint el lehet rendelni.**

Aláírások